

РЕШЕНИЕ

№ 7650

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **9647** по описа за **2013** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Е. А. от [населено място], срещу съдебно решение от 22.05.2013г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 8 – ми състав по НАХД № 21238/2011г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 58423 от 18.06.2011г., издадено от Зам. – началник на отдел „Пътна полиция” на СДВР, с което, на основание чл. 183, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 6 т. 1 пред. 3 от ЗДвП във връзка с Наредба № 18/01.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение на СРС поради нарушения на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът твърди, че по делото не е установено по безспорен начин вмененото му нарушение, тъй като разпитания свидетел не си спомня случая, а е в тежест на административния орган да установиналичието на описаните в АУАН обстоятелства. Твърди и съществени нарушения на съдопроизводствените правила, а именно че в съдебно заседание не са разпитани актосъставителя и жалбоподателя и че не са обсъдени всички доказателства поискани и представени в съда, като в този връзка твърди немотивираност на оспореното

съдебно решение. Предвид така изложеното, касаторът иска отмяна на обжалваното решение, като вместо него се постанови друго, с което се отменя НП.

Ответникът по касационната жалба, СДВР - ОПП, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение следва да се потвърди.

Административен съд София – град, VIII КС, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, която има правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното съдебно решение, районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е и че от събраните по делото доказателства безспорно е доказано вмененото на наказното лице нарушение, а именно че на 12.05.2011г. жалбоподателят В. А. е управлявал лек автомобил „Сааб 9000” с ДК [рег.номер на МПС], като се е движил в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към кв. Д. и когато наближил кръстовището с Околовръстен път не спрял на знак „стоп”, въпреки наличието на пътен знак Б – 2, поставен на видно място от дясната страна на платното. За да постанови оспореното съдебно решение СРС е събрал всички относими доказателства към спора – писмени и гласни – разпита на актосъставителя О..

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено в съответствие със закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по съображенията изложени по – долу.

На първо място неоснователно е възражението на касатора, че вмененото му нарушение не е доказано по безспорен начин. Видно от събраните по делото доказателства от тях безспорно се установява, че касаторът не е спрял при наличие на знак „Стоп”, Б – 2 на описаното в АУАН място. Неоснователно е и възражението, че СРС се е позовал само на свидетелските показания на актосъставителя, разпитан като свидетел по делото. Видно от оспореното решение СРС е обсъдил всички представени по делото доказателства в тяхната цялост и взаимна връзка и се е произнесъл като е направил съответния логичен на тях извод.

На второ място видно от представените по делото доказателства актосъставителят при разпита му в съдебно заседание, действително посочва, че не си спомня за случая, предвид изминалия дълъг период от време, но потвърждава това, че АУАН е подписан от него и съответно отразеното в него отговаря на истината. Видно от протокола от съдебно заседание касаторът не е възразил срещу това, не е задал никакви въпроси на актосъставителя в качеството му на свидетел и съответно не е ангажира от своя страна доказателства оборващи установеното в АУАН и от разпита на актосъставителя, което вече е в негова тежест за доказване във връзка с правилата за разпределение на

доказателствената тежест.

На следващо място неоснователно е и възражението за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, а именно че не е разпитан актосъставителят и жалбоподателя. Видно от събраните по делото доказателства актосъставителят е разпитан, а по отношение на разпита на жалбоподателя – няма такова искане направено пред първата инстанция и съответно не съществува задължение на съда в тази връзка.

Най – наркрая неоснователно е и възражението за немотивираност на решението, тъй като видно от него СРС е изложил подробни мотиви за това защо приема вмененото на наказаното лице за доказано. Твърдението за несъответствие на правните изводи със събраните доказателства е относимо към възражението за необоснованост на решението, което най – вероятно е има предвид касаторът. Но и това възражение е неоснователно, тъй като настоящият състав намира, че правните изводи на СРС за доказаност на нарушението съответстват на събраните по делото доказателства, които са подробно обсъдени в оспореното съдебно решение.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята, че съдебното решение от 22.05.2013г. на СРС, НК, 8 състав, постановено по нахд № 21238 от 2011г. следва да бъде оставено в сила, като постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 22.05.2013г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 8 – ми състав по НАХД № 21238/2011г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 58423 от 18.06.2011г., издадено от Зам. – началник на отдел „Пътна полиция” на СДВР, с което, на основание чл. 183, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 6 т. 1 пред. 3 от ЗДвП във връзка с Наредба № 18/01.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

